

EGB-22/2011.
(EGB-41/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Egészségügyi bizottságának**
2011. október 17-én, hétfőn, 15 óra 35 perckor
a Parlament főemelet 55. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, napirend előtti hozzászólások, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A megyei önkormányzatok konszolidációjáról, a megyei önkormányzati intézmények és a Fővárosi Önkormányzat egyes egészségügyi intézményeinek átvételéről</i>	5
<i>Dr. Zöld-Nagy Viktória helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium) szóbeli kiegészítése</i>	5
<i>Dr. Szócska Miklós államtitkár (Nemzeti Erőforrás Minisztérium) szóbeli kiegészítése</i>	6
<i>Dr. Páva Hanna helyettes államtitkár (Nemzeti Erőforrás Minisztérium) szóbeli kiegészítése</i>	7
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	7
<i>Dr. Szócska Miklós államtitkár (Nemzeti Erőforrás Minisztérium) válaszai</i>	16
<i>További kérdések, válaszok</i>	17
<i>Szavazás az általános vitára alkalmasságról</i>	23

Napirendi javaslat

1. A megyei önkormányzatok konszolidációjáról, a megyei önkormányzati intézmények és a Fővárosi Önkormányzat egyes egészségügyi intézményeinek átvételéről

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Kovács József** (Fidesz), a bizottság elnöke

Jánosiné dr. Bene Ildikó (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Gyenes Géza (Jobbik), a bizottság alelnöke
Dr. Daher Pierre (Fidesz)
Dr. Heintz Tamás (Fidesz)
Dr. Hollósi Antal Gábor (Fidesz)
Dr. Horváth Zsolt (Fidesz)
Dr. Iván László (Fidesz)
Dr. Ódor Ferenc (Fidesz)
Dr. Szabó Tamás (Fidesz)
Dr. Zombor Gábor (Fidesz)
Dr. Nagy Kálmán (KDNP)
Dr. Puskás Tivadar (KDNP)
Kovács Tibor (MSZP)
Hegedűs Tamás (Jobbik)
Dr. Kiss Sándor (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Bábiné Szottfried Gabriella (Fidesz) Jánosiné dr. Bene Ildikónak (Fidesz)
Dr. Kupper András (Fidesz) dr. Szabó Tamásnak (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Szócska Miklós államtitkár (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)
Dr. Páva Hanna helyettes államtitkár (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)
Dr. Török Krisztina főigazgató (Gyógyszerészeti és Egészségügyi Minőség-
és Szervezetfejlesztési Intézet)
Dr. Zöld-Nagy Viktória helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi
Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 15 óra 35 perc)

Elnöki bevezető, napirend előtti hozzászólások, a napirend elfogadása

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság elnöke: Tisztelt Egészségügyi Bizottság! Nagy tisztelettel és szeretettel köszöntök mindenkit mai bizottsági ülésünkön. Köszönöm megértésüket, részvételüket. A pénteki benyújtást követően rövid felkészülési idővel tárgyaljuk a megyei önkormányzatok konszolidációjáról és az egészségügyi intézmények átvételéről szóló törvényjavaslatot, mely T/4659. számon lett benyújtva.

Tisztelettel köszöntöm az egészségügyi tárca képviselőjében Szócska Miklós egészségügyért felelős államtitkár urat, Páva Hanna helyettes államtitkár asszonyt és Török Krisztinát, a GYEMSZI főigazgatóját, majd később a fantáziánév ki lesz bontva. Nagy tisztelettel köszöntöm a KIM részéről Zöld-Nagy Viktória helyettes államtitkár asszonyt.

Mindenkit nagy tisztelettel köszöntök a bizottság tagjain kívül, aki munkánkat figyelemmel kíséri. Mielőtt a napirendre rátérnénk, megkérdezem, hogy napirend előtt kíván-e valaki szólni, mielőtt a bizottság napirendjét elfogadnánk. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Így, miután egy napirendi pontja van mai bizottsági ülésünknek, kérem, hogy aki a napirendet elfogadja, kézfelemeléssel erősítse meg! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Aki nem fogadja el a napirendet? *(Szavazás.)* 2 nem. Aki tartózkodik? *(Nincs jelzés.)*

Tehát két ellenszavazattal a napirendet elfogadtuk.

A megyei önkormányzatok konszolidációjáról, a megyei önkormányzati intézmények és a Fővárosi Önkormányzat egyes egészségügyi intézményeinek átvételéről

Rátérünk a napirend tárgyalására, és elsőként az előterjesztők oldaláról, a KIM részéről helyettes államtitkár asszonynak adom meg a szót.

Dr. Zöld-Nagy Viktória helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium) szóbeli kiegészítése

DR. ZÖLD-NAGY VIKTÓRIA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Röviden szeretném bemutatni ennek a törvényjavaslatnak a háttérét, hogy miért került sor ennek az előkészítésére, illetve a benyújtására.

A törvényjavaslat alapvető lényege, hogy a megyei önkormányzatoktól, illetve a főváros tekintetében egészségügyi intézmények esetében egy állam általi átvételről van szó, egyes megyei önkormányzati feladatok visszakerülnek az államhoz. Ami itt az alapvető lényeg, hogy gyakorlatilag minden, amit ellátnak az önkormányzatok vagy az államigazgatás, az állami feladat, tehát itt arról van szó, hogy az állam, amit eddig kötelezően átadott az önkormányzatoknak feladatellátásra, ezekre a feladatokra azt mondja, hogy a jövőben az állam az államigazgatás keretében fogja ellátni.

Mi volt mindennek az indoka? Alapvetően költségvetési indoka van ennek a törvényjavaslatnak. Az elmúlt években az önkormányzati rendszerből úgy került kivonásra több százmilliárdos forrás, hogy közben az önkormányzatok kötelező feladatai nem változtak, illetve a kötelező feladatok ellátásához az egyes ágazati szabályok inkább szigorodtak, minthogy könnyítették volna a feladatellátást.

Ez azt jelenti, hogy a pénzügyi válság hatásaként, és mindennek az adósságcsapdának az eredményeként is, a megyei önkormányzatok különösen olyan helyzetbe kerültek, hogy ebből az adósságspirálból már nem tudnak kikerülni, úgyhogy ezért döntött úgy az állam, hogy az egyes önkormányzatoknak eddig átadott kötelező feladatokat visszaveszi, és ezzel

együtt konszolidálja a megyei önkormányzatokat, azaz a teljes megyei önkormányzati adósságállományt is átvállalja az állam és konszolidálni fogja ennek az összegét.

Ennek a garanciális elemeit tartalmazza ez a törvényjavaslat, illetve rendelkezik azokról az alapvető szervezeti minimumszabályokról, ami ezt az átadás-átvételt rögzíti, illetve meghatározza azokat a szerveket, irányítási jogköröket, ahogy a jövőben ezeknek a feladatoknak az ellátása meg tud történni.

Hozzáteszem, hogy miután a kormánynak alkotmányból fakadó szervezetalakítási jogköre van az államigazgatás tekintetében, ezért a törvényjavaslat számos esetben kormányrendelet megalkotására ad felhatalmazást. Tehát maga a törvényjavaslat azokat az alapvető szabályokat tartalmazza, amelyeket törvényi szinten kell garanciálisan szabályozni, ugyanakkor minden más részletkérdésre kormányrendeletek fognak születni.

Magának a törvényjavaslatnak az előkészítésében egy előzmény, egy megelőző lépés volt már. Miniszterelnök úr a megyei közgyűlések elnökeivel tárgyalt, és ezeknek az eredményét egy politikai szándéknyilatkozatban, egy megállapodásban rögzítették. Ennek a megállapodásnak az egyes elemei a múlt héten közzétett kormányhatározatban is megjelennek, illetve ennek a megállapodásnak a tartalmi elemeire épül ez a törvényjavaslat is.

Tehát ennek megfelelően kérem a bizottságot, hogy a törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságát támogatni szíveskedjenek. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Úgy gondolom, hogy mielőtt az egykörös vitát megnyitnánk a mai napirend fölött, azt megelőzően az egészségügyi államtitkárság jelen lévő képviselőit, választott sorrendben, államtitkár úr, helyettes államtitkár asszony és főigazgató, önöket illeti a szó!

Dr. Szócska Miklós államtitkár (Nemzeti Erőforrás Minisztérium) szóbeli kiegészítése

DR. SZÓCSKA MIKLÓS államtitkár (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Mi folyamatosan készítettük elő a májusi kormánydöntésnek megfelelően a Fővárosi Önkormányzat fekvőbeteg-intézményeinek az átvételét, és ebben a jogszabályban most ért össze a megyék konszolidációjával kapcsolatos, a fekvő- és járóbeteg-ellátás felelősségével kapcsolatos kormányzati döntés a fővárosi egészségügyi intézmények átvételével. Erre azért van szükség, hogy rendet lehessen tenni Budapest ellátórendszerében. Azt hiszem, kilenc tulajdonos, kilenc fenntartó különböző intézményeinek az összehangolt cselekvésével lehet ezt csak megtenni, ahogy ez egy korábban tisztázott, egyértelmű egészségpolitikai szándék volt.

Tehát mi úgy látjuk, hogy az egészségügyi ellátórendszer rendbetételéhez szükség van a kapacitások összehangolására, szükséglet-alapú kapacitástervezésre, az ellátó intézmények funkcionális integrációjára, együttműködésének a kezdeményezésére, megvalósítására és betartatására. A politikai szándék egyértelmű: ezt gyorsan úgy lehet végrehajtani, hogy ha egy kézben van a fekvő- és járóbeteg-ellátás felelőssége, egy kézben vannak az ehhez kapcsolódó intézmények.

Tehát ennek megfelelően dolgozunk mi. A jogszabály tervezete tartalmazza azokat az átadás-átvétellel kapcsolatos előkészítő tapasztalatokat, amelyeket mi szereztünk az előkészítés során, és értelemszerűen a háttérintézményünk, amellyel arra készültünk, hogy az intézmények funkcionális integrációját, a kapacitástervezést megvalósítjuk, kulcsszerepbe került ezáltal. Tehát most háttérintézményi felelősségként kell ezeket a feladatokat végrehajtani, és ezt a felelősséget használni a betegek érdekében. Azt hiszem, hogy az én tisztem ennyi volt, hogy ezt röviden összefoglaljam, és visszaadjam elnök úrnak a szót, hogy helyettes államtitkár asszony is elmondhassa a technikai részleteket. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Helyettes államtitkár asszony!

Dr. Páva Hanna helyettes államtitkár (Nemzeti Erőforrás Minisztérium) szóbeli kiegészítése

DR. PÁVA HANNA helyettes államtitkár (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Ahhoz képest, amit államtitkár úr és helyettes államtitkár asszony a KIM-ből elmondott, nem sok hozzáfűznivaló van. A törvénytervezet számos technikai jellegű előírást tartalmaz, hogy az egész átadás-átvétel menete hogyan zajlik, hogyan kell ezt megvalósítani, úgyhogy kérdésre szívesen kitérek ezekre a részletekre, azt hiszem, hogy most az általános vita bevezetőjénél annyi, amennyi elhangzott, elég volt.

Egyetlenegy megjegyzésem lenne, mielőtt még erre elnök úr felhívna a figyelmemet, hogy a beadást követően észleltük, hogy abból a bizonyos listából, amely az átadásra kerülő egészségügyi intézményeket tartalmazza, kimaradt Békés megye. Ez természetesen tévedés, úgyhogy ezt pótolni fogjuk. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Főigazgató asszony!

DR. TÖRÖK KRISZTINA (GYEMSZI): Tisztelt Bizottság! Én is azt gondolom, hogy azokról a technikai részletekről, amelyek most folyamatban vannak, és amelyen egyeztetések folynak a különböző ágazatok között, azokról amennyiben kérdés van, nagyon szívesen beszélnek, ezek az operatív megvalósítás lépései. Magához a törvényhez - számomra, aki egyáltalán nem vagyok jogász, teljesen érthető -, ha bárkinek olyan kérdése van, ami operatív szinten a GYEMSZI-vel kapcsolatos, és a megvalósítás menetét érinti, akkor nagyon szívesen reagálnék. Köszönöm szépen.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor megnyitom a napirend fölött az általános vitát. Képviselő urakat és hölgyeket illeti a szó! Kovács Tibor képviselő úr!

KOVÁCS TIBOR (MSZP): Köszönöm szépen. Vártam, hogy a kormánypárti oldalról lesz-e valaki, aki megpróbálja megvédeni ezt a javaslatot, ami véleményünk szerint védhetetlen.

Tisztelt Államtitkár Úr! Önnek is szeretném azt a véleményünket megfogalmazni, hogy ez az eljárás, amit követnek, ez méltatlan a parlament működéséhez. Egy ilyen súlyú jogszabályt pénteken délután benyújtani a parlamentnek, és hétfőn délután tárgyalni, miután hétfő délelőtt rohamtempóban kiküldenek egy meghívót, hogy ezt a bizottság most tárgyalni fogja, ez egyszerűen méltatlan a parlament tekintélyéhez, mondhatnám kevésbé finoman, hogy egy disznóság ilyet csinálni. Ez az egyik.

A másik, amit szeretnék hozzáfűzni a dologhoz: bebizonyosodott az, amit mondtunk, hogy az a megállapodás, amit egyébként elnök úr megígért, hogy megkaphatjuk, és valamennyi képviselő megismerheti ezt a titkos megállapodást – most már kénytelen vagyok így minősíteni -, amit a megyei közgyűlési elnökök és a miniszterelnök írt alá teljesen törvénytelenül, bebizonyosodott, hogy törvénytelen, hiszen a miniszterelnök-helyettes kutyafuttában benyújtott egy alkotmánymódosítást, hogy ez a megállapodás valamennyire a törvényesség látszatának megfeleljen. Ugyanis abban az alkotmányban, amit önök kommunista alkotmánynak hívnak, meg mit tudom én, még milyen jelzőkkel illettek, a '49-es alkotmány, amit 1990-et követően számos alkalommal módosítottak, tehát köze nincs a '49-es alkotmányhoz, de önök így interpretálták. Most erre hivatkozva, ennek a módosítására, miután januárban hatályba lép az új alkotmány, most csinálnak egy alkotmánymódosítást

azért, hogy a törvényesség látszata valamennyire fennmaradjon, gondolom, visszamenőleges hatállyal, mint ahogy önök szokták természetesen ilyen esetekben a törvényeket benyújtani.

A kormánypárti képviselőktől szeretném kérdezni, hogy egyébként ők tisztában vannak-e azzal – nyilván tisztában vannak, és nyilván egyetértenek vele -, hogy ez a javaslat gyakorlatilag megszünteti a megyei önkormányzatokat. Gyakorlatilag teljesen kiürül a megyei önkormányzat. Itt vannak volt megyei önkormányzati vezetők, kérem őket, hogy mondják meg, hogy milyen feladatai maradnak tulajdonképpen a megyei önkormányzatnak, és mikor következik el az a lépcső, amikor majd a Fidesz-frakció benyújtja azt a javaslatát, hogy erre a kevés feladatra már igazán nem érdemes megyei önkormányzatot fenntartani, mert marad úgymond a fejlesztéspolitika a megyei önkormányzatoknál. A fejlesztéspolitikára viszont gyakorlatilag nincs pénz, mert hazai források nincsenek, az európai uniós források jelentős része determinált 2013-ig, 2014 után nem tudom, hogy mit fog csinálni a megyei önkormányzat, majd önök biztosan megmondják.

Számos kérdés lenne tisztázandó. Itt főigazgató asszonynak mondanám, hogy mi már a múlt héten benyújtottunk egy napirendijavaslat-módosítást, és ezt benyújtjuk szerdán is, mert szeretnénk, ha a kormány részletesen beszámolna, nem kutyafuttában itt most a parlament ülészése közben arról a menetről, amit önök elképzelnek, hogy hogyan fogják ezt az egész folyamatot végrehajtani december 31-éig, és számos olyan kérdés tisztázódik, amire most semmilyen válasz nincs.

Nincs válasz például arra a kérdésre, hogy mitől lesz hatékonyabb és jobban működő ez a rendszer, mert az általános indoklásban azt vezetik itt fel például, hogy az államosítás nélkülözhetetlen a törvényesen és átláthatóan működő közszolgáltatások maradéktalan biztosításához. Akkor ezek szerint önök azt mondják, hogy az eddigi működés nem volt törvényes? Akkor számon kellene kérni azokon a fideszes megyei önkormányzatokon, valamennyi megyei önkormányzaton, hogy miért nem működtette ezt az intézményrendszert törvényesen eddig, mert önök azt írják, hogy azért kell, hogy törvényesen működjön a továbbiakban.

További kérdés, és ez megint egy részletkérdés: mitől lesz hatékonyabb és jobb ez az egész rendszer? Több pénz lesz benne?

Nem lesz benne több pénz, mert már be van nyújtva a költségvetési törvényjavaslat, és ennek alapján kiderül, hogy még annyi pénz sincs, mint amennyi az idén volt, mert ezekbe az intézményekbe az önkormányzatok is raktak forrásokat. Mint ahogy a számításokból kiderül, közel 100 milliárdot raktak hozzá az önkormányzatok a saját bevételeikből. Ha ez most nem lesz, akkor miből fogják pótolni a kieső forrásokat? Akkor mégiscsak arról szól az egész történet, hogy a korábbi években, amikor az MSZP-kormány megpróbálta hatékonyabbá tenni az egész egészségügyi ellátórendszert, akkor minden eleme ellen tiltakoztak ezek a képviselők, akik itt ülnek, akik nyilván akkor még nem ültek itt, azok nem tiltakozhattak ellene, de számos demonstrációtól elkezdve, mi mindent meg nem tettek annak érdekében, hogy semmi ne történjen az egészségügyben. Most gyakorlatilag majdnem ugyanazt akarják csinálni, csak egy ilyen államosítás álarca alatt, mert nyilván az fog következni, hogy most már ezek után önök fogják bezárni az intézményeket, ez az egyik, mert egyébként másképpen hatékonyabbá tenni a rendszert nem lehet, csak úgy, ha úgymond kapacitásokat szüntetnek meg, vagy bezárnak intézményeket, akkor több fog jutni a többire. Még mindig nem lehet tudni, hogy azok a források, amelyeket az önkormányzatok beletettek, honnan kerülnek majd elő, és azt elképzelni, hogy ha egy ilyen monstrum létrejön, hogy annak a működését rövid idő alatt hogyan lehet racionálisan gazdaságosabbá tenni, ez elképzelhetetlen. Mit gondolok rövid időnek? Egy-másfél évet.

Erre nem volt még példa a történelemben, hogy egy ilyen monstrumot hatékonyan és jól lehetne ilyen rövid idő alatt működtetni és átalakítani.

Ezt a kockázatot vállalják fel a kormánypárti képviselők, anélkül, hogy itt, a bizottsági ülésen is számon kérnék legalább a kormányt.

Tisztelt Kormánypárti Képviselők! Nehogy azt gondolják, hogy csak az ellenzéki képviselők kötelessége felügyelni és ellenőrizni a kormány tevékenységét. Önöknek ugyanaz a felelősségük megvan, mert parlamenti képviselőként elsősorban az a dolguk, hogy felügyeljék, hogy a kormány úgy működik-e, átláthatóan, és mindenki számára világosan, és hatékonyan elköltsve az adófizetők pénzét. Ez nemcsak az ellenzék felelőssége, hanem az önök felelőssége is.

Kérdezem önöktől, ha létrejön egy ilyen hatalmas rendszer, kinek lesz jogosítványa ellenőrizni ennek a rendszernek a működését? Senkinek. Se a parlamentnek, se a megyei önkormányzatnak, senkinek. A rendszerbe nincs beépítve semmilyen ellenőrzési funkciója senkinek. Ki fogja ellenőrizni? Azt, hogy egy-egy ilyen intézmény, egy megyei intézmény hogyan működik, hatékonyan működik-e, hatékonyan költik-e el az adófizetők pénzét vagy nem? Mert eddig benne volt, ott volt a választott megyei önkormányzat. A választott megyei önkormányzatnak volt a felelőssége, hogy ellenőrizze az intézményeinek a működését, még akkor is, ha nyilvánvalóan eddig ennek nem minden esetben tudott megfelelőképpen megfelelni. De azért volt egy ellenőrzési funkciója valakinek. Most kinek lesz ilyen ellenőrzési funkciója?

Azt szeretném kérni, hogy ezekre a kérdésekre próbáljanak meg valamilyen válaszokat adni, mert egyszerűen ezek megmagyarázhatatlanok, hogy hogyan fog működni a rendszer. Nem beszélve arról, hogy a törvény erejénél fogva valamennyi intézmény vezetőjének és gazdasági vezetőjének a megbízatása megszűnik, és aztán utána új pályázatot kell kiírni az intézmények vezetésére? Ez micsoda dolog már? Az, hogy alapállásból, a törvény erejénél fogva feltételezzük, hogy azok, akik eddig ott voltak, azok loptak, csaltak, hazudtak, ki kell rúgni őket, és akkor majd új pályázattal új vezetőket fogunk kinevezni?

Nem furcsa önöknek, vagy nem találják ebben a kivetnivalót, hogy ezt mégse így kellene csinálni? Meg ilyen rövid idő alatt, kutyafuttában, két nap múlva ilyen súlyú törvényt megvitatni a parlamentben?

Elnök úr, ragaszkodom hozzá, hogy a jövő héten ismét szavazzon róla a bizottság, hogy jöjjön ide a kormány, mondja el és számoljon be bizottsági ülés keretében, mert azt hiányoltam a múlt héten is, hogy itt van az Egészségügyi bizottság, itt van az egészségügynek számos súlyos problémája, és az Egészségügyi bizottság itt hallgat, nem szól bele semmibe úgymond. Vagy lehet, hogy a kormánypártiak külön üléseznek, és akkor ők tudnak mindenről, minden apró részletről, bízom benne, hogy így van, de azért ellenzéki képviselőként csak nekünk is lenne valamilyen jogosítványunk arra, hogy legalább megtudjuk ezeket a részleteket.

Egy ilyen súlyú ügyet egy körben megvitatni, elnök úr, ezzel se nagyon tudok egyetérteni, hogy miért ne kérdezhetnénk rá például olyan dolgokra a kormány képviselőitől, ami esetleg ülés közben hangzik el? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Elnézést kérek, egy ügyben voltam megszólítva. Több ügyben, de egyre szeretnék mindenképpen reflektálni. Nevezetesen miniszterelnök úr és a megyei elnökök által aláírt levéllel kapcsolatosan. Képviselő úr, annyit tudok információként mondani, hogy én úgy gondolom, hogy ebből sok ilyen megállapodás születhetett. Én pénteken voltam Békés megyében megyei közgyűlésen, és ott minden képviselőnek az asztalán ennek az írásos szövege a megyei közgyűlésen rendelkezésre állt. Nagyjából-egészében úgy tudom elképzelni, hogy minden megyében hasonló tartalmú lehetett ez a megállapodás, legalábbis én mindenképpen feltételezem. Én ezt végigolvastam, és szerintem egyáltalán semmilyen titkos irat nincs, tehát ez sem tartozik a titok kategóriájába, amit miniszterelnök úr a megyei elnökökkel aláírt.

Egyébként a szavazással nem fogunk a jövő hétig várni, mert az előterjesztésről már a szerdai bizottsági ülésen, holnapután fogunk szavazni.

Sorrendben, ha megengedik, képviselő urak, alelnök úrnak azért adnék először szót, mert kérdése van a parlamentben, és el kell mennie. Alelnök úr!

DR. GYENES GÉZA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Az első megdöbbenésem nekem is az, hogy ezt az általános vitára való előterjesztést, amit a kormányoldal röviden prezentált, egy kicsit kevésnek és elégtelennek tartom. Azzal egyetértek, ahogy jelezték is az előterjesztők, hogy ez valójában csak egy úgynevezett technikai előírásokat tartalmazó jogszabály, hogy hogyan kell az átalakítást elvégezni.

Engem is jobban érdekelne az, hogy az átalakítás kapcsán hogyan fog működni az egészségügyi ellátórendszer. Megmondom őszintén, azt senki nem tudja előre megmondani, hogy egy ilyenfajta centralizáció a rendszer működése szempontjából, a szakmai működése szempontjából előnyös vagy hátrányos. Lehet éppen előnyös, lehet éppen hátrányos, ezt majd meglátjuk menet közben.

Engem inkább az zavar, hogy mind a mai napig nem derült ki, hogy Magyarországon az egészségügyi ellátórendszer célállapotának mi tekinthető. Tehát mit tűzött ki célul a fideszes egészségpolitika? Mert ezeknek a céloknak az elérését különböző eszközökkel lehet megejteni gyakorlatilag, ez is csak egy eszköz, hogy esetleg ezt az úgynevezett centralizációt, mindegy, hogy milyen okból és szempontból, de létrehoztuk. Ez csak egy eszköz, őszintén szólva jó lenne már végre a célt és a célhoz kötött stratégiát látni.

Ez egyelőre nem látható, megmondom őszintén a jogszabály szerint, hogy hová kerülnek ezentúl a döntések azoktól a megyei, illetve fővárosi önkormányzatoktól, akiktől ezt a feladatot, illetve ezt az intézményrendszert államosítás formájában átveszik. Nem igazán látunk tisztán valójában, mert ezek a döntések, ezek a finanszírozási, területi ellátásra vonatkozó döntések, amelyeket ezek az új szervek fognak hozni, egy picit az az érzésem, hogy olyan öncélúaknak tűnnek. Valóban én is észrevételezném, hogy nincs meg a számonkérhetőségnek még csak a lehetősége sem, legalábbis ezekből az anyagokból, ebből az anyagból ez nem derül ki, holott önök hatósági döntéseket fognak hozni, és engedjék meg nekem, hogy egy kicsit déjá vu érzésem legyen. Volt nekünk egy miniszterünk, Molnár Lajos úr is, aki hasonló módon gondolta a kapacitásokat és a területi ellátási határokat, szabályokat miniszterként megváltoztatni, illetve befolyásolni, amit az Alkotmánybíróság, igaz, hogy a most még hatályos alkotmány alapján, korábban alkotmányellenesnek tartott.

Jobban örülnék, ha az egész fideszes egészségpolitika és annak alárendelve ez az intézkedési sor az emberek tényleges egészségügyi szükségletein alapulna, ennek alapján lenne egészségtervezés, ellátástervezés, kapacitáselosztás, stb.

Mivel ezeket a mozgatókat, ezeket a gyökereket nem nagyon lehet ebből még észlelni, ezért vannak az embernek félelmei, hogy ezek a döntések egy kicsit szűk szakértői, technokrata körben maradó döntések lesznek. Éppen ezért nem biztos, hogy átláthatóvá teszik az egészségügyi ellátórendszert és a számonkérhetőség is elég nagy problémát jelenthet.

Lehet, hogy a tárca részéről erre az lesz a válasz, hogy nyugi, nyugi, majd ezt is csináljuk, mert ez valójában csak úgynevezett technikai jogszabálynak tűnik.

Nem szeretnék kitérni az önkormányzati vagyonszámbavételrel kapcsolatos olyan kérdésekre, minthogy most hűséges vagy hűtlen kezelés valósul-e meg ezzel, meg mit, hogyan, nyilvánvalóan ezzel a részével nem kívánok foglalkozni. Mondom: ami elsősorban minket és engem izgat, az az, hogy ettől az egészségügyi ellátás jobb lesz-e. Azokat az igazi indokokat, amelyektől ez valóban jobb lesz, ezeket egyelőre nem látjuk, de azt hiszem, hogy ez nem ennek a törvénytervezetnek a hibája, mert ez valóban csak egy technikai szabályozást tartalmaz.

Nekem is lenne egy olyan kérdésem a majdani személyzettel és a vezetéssel kapcsolatban, mert a személyzetet nagyon remélem, hogy nem akarják újra pályáztatni, mert akkor már végképp nem marad Magyarországon személyzet, egészségügyi ellátó személyzet, se orvos, se szakdolgozó, a vezetőkről van szó, azokat újra akarják pályáztatni. Egy kicsit szeretném megtudni, hogy milyen szempontok fognak majd itt szerepet játszani, mert aminek Kovács képviselő úr hangot adott, úgy érzem, hogy olyan félelmei vannak, hogy itt bizonyos politikai szempontok fognak majd számításba jönni elsősorban. Én pedig szeretném hinni, hogy ez egy szakma, és szeretném hinni azt, hogy végül is az egészségügyi intézményvezetésnek, aminél persze benne van az is a pakliban, hogy az intézményvezető kórházigazgatók nagy része a pályáztatást követően is a helyükön fognak maradni, főleg, ha esetleg bizonyos kormányoldali elkötelezettségük van véletlenül, és ezt most nem azért mondom, mert itt ül mellettem elnök úr, mert kimaradt Békés megye, én pedig viccesen megjegyeztem, hogy ez is már egy honoráció bizonyos értelemben. Félreértés ne essék, ez csak vicc volt, én nem bántani akartam, csak tényleg szempontokra lennék kíváncsi, hogy milyen döntési szempontok lesznek.

Eddig is tudtuk Magyarországon, főleg, akik az egészségügyben dolgoztak, hogy azért az egészségügyi intézményvezetői státusz egy kicsit mindig politikai státusz volt, szóval azért a mindenkori kormánytól függött, és főképp a tulajdonostól, ami régen, vagy még most is momentán a megyei önkormányzatok, illetve országos intézményekben nyilván a minisztérium volt, tehát érdekelne, hogy ez a gyakorlat megmarad, vagy valójában szakmai válogató szempontok lesznek?

Egyelőre ennyit szerettem volna csak kérdezni.

ELNÖK: Horváth Zsolt képviselő úr!

DR. HORVÁTH ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Röviden próbálnék önnek reagálni, mert megszólította a kormánypártiakat. *(Kovács Tibor: Nem neked kell, majd a kormány válaszol!)* Harapós kedvében van ma a képviselő úr, elnézést a bevett udvariassági formuláért. Akkor elmondom csak úgy, hátha meghallja ön is.

Alapvetően azt gondolom, hogy ezt a javaslatot nem kell megvédeni. Nem szorul rá. A javaslat ugyanis megállja a helyét, ráadásul jó, sőt képviselő úr, ön is ebben az országban él elég régóta, nem is volt titok, hogy milyen szándéka van a kormánynak, és hogy mindezt miért akarja tenni.

Ha ön emlékszik arra, hogy a megyei önkormányzatok az utóbbi időszakban min mentek keresztül, és milyen kéréseik, panaszai voltak, akkor elég nyilvánvaló volt az, hogy nagyon sok önkormányzat, nem állítom, hogy mindegyik, de nagyon sok önkormányzat igen komolyan küszködött az intézményei fenntartásával, nagyon komoly adósságot halmozott fel. Jelen pillanatban ettől a feladattól, ettől a problémától egy mozdulattal megszabadulnak, és az állam visszaveszi azt a felelősséget, ami egyébként is az övé lett volna.

Szívesen megvitatom önnel, hogy hogyan jutottunk el ebbe a helyzetbe, azt gondolom, hogy az egészségüggyel kapcsolatban országnrészük volt abban, hogy az önkormányzatok ide jutottak, és hogy ilyen adósságállományokat görgetnek. Tehát ha gondolja, elvihetjük ebbe az irányba a vitát, de ma nem ezért jöttünk ide, hanem azért, hogy ezt a törvényjavaslatot megvitassuk, és az általános vitára való alkalmasságát megnézzük.

Ön azt mondta, hogy ilyen rövid idő alatt ilyen nagy törvényjavaslatot hogyan lehet hozni. Azt gondolom, hogy maga a döntés nagy, ezzel egyetértek, képviselő úr, ez egy nem kis döntés, hogy a magyar egészségügyi rendszer gerincét adó intézményhálózatot visszategyük oda, ahová egyébként a törvényi felelősség szerint is tartozna, vagyis az

államhoz, merthogy állami feladat, amit eddig az önkormányzatok az önkormányzati törvény értelmében feladatátvállalással láttak el.

Ez egy nagy döntés, de nem egy bonyolult döntés, képviselő úr. Én emlékszem arra, amikor önök a teljes állami struktúra, törvénykezés nyelvezetét átíró törvényjavaslatot, egy mintegy 4000 oldalas irományt pénteken este, 6 óra után tettek fel az internetre, majd a következő héten mi mindezt megvitattuk. Én akkor szóvá tettem, szinte szó szerint ugyanúgy, mint ön most, talán lehet, hogy más stílusban, mert ez nem feltétlenül egyforma, de ugyanígy szóvá tettem. Én azt jogosnak éreztem. Ezt a panaszt most nem érzem jogosnak. Azt gondolom, hogy ennek a javaslatnak a végigolvasása nem egy megoldhatatlan feladat a rendelkezésre álló idő alatt. Ennél sokkal nagyobb mennyiségű és bonyolultabb, összetettebb joganyagot is követelt már meg minden kormányzat a képviselőktől, hogy elolvassák.

Ugyanazt csináljuk-e, mint Molnár Lajos vagy Horváth Ágnes? Nem. Ön említette, a jegyzőkönyvben majd visszakeressük. (*Kovács Tibor: Nem ezt mondtam!*) Nem csináljuk ugyanazt képviselő úr, eszünk ágában sincs privatizálni a rendszert. Ez borzasztó nagy különbség!

Bár az egyik szava pont az volt, hogy ugyanazt csináljuk, mint amit önök terveztek, a másik szava pedig az volt, hogy államosítunk, tehát azért még önmagának is ellentmondott. De egyébként, ha úgy tetszik, akkor az állam visszaveszi a feladatot, ami egyébként mindig is hozzá volt rendelve. Ha ön ezt államosítás címszóval szeretné megfogalmazni, tegye úgy, ugyanazt jelenti egyébként.

Mitől lesz jobb a rendszer? Nem ettől a törvényjavaslattól, hanem attól, amelynek a társadalmi vitája lezajlott, az államtitkár úr a megmondhatója, a dátumra pontosan nem emlékszem, Semmelweis-tervnek hívják, és azt hiszem, hogy rengeteget beszélünk róla. Én utálok a szót, de roadshow-nak szokták manapság nevezni, államtitkár úr és munkatársai, többek között Török Krisztina is végigjárták az országot, tárgyaltak az önkormányzatokkal, szerintem az ön településén, illetve az ön választókerületében is, vagy annak egy részén jártak.

Ez az a terv, aminek a végrehajtásától várjuk azt, hogy az egészségügy egyébként jobban fog működni. Én nem akarom ezt végigmondani, de ön kérdezte, hogy mi lesz a kórházakkal. Funkcióváltó intézmények lesznek. Szerintem tiszta lappal játszott mindenki, világos, egyenes beszéd volt, képviselő úr. Tehát nem gondolom, hogy Lovasberény-szindróma lenne, ahol leültek, megvitatták, mi pedig döbbenet meghallgattuk. Szerintem nem összehasonlítható a kettő.

A vezetők egyszerre történő felmentését kérdezte még képviselő úr. Egyrészt nem példa nélküli, másrészt azt gondolom, hogy teljesen érthető. A törvény erejével történő felmentés abszolút jó és normális eljárás, hiszen képzelje el, nagyon sok helyről, több mint húsz helyről érkező vezetői kinevezés, ezek különböző elven meghozott, különböző részletekkel meghozott szerződések, különböző típusú viszonyokat jelentenek. Ahhoz, hogy valaki, valaha egy egységes működést tudjon elérni, azt gondolom, minimum az a jogi feltétel megilleti, hogy egységes elvek alapján, egységes pályázati rendszerrel, egységesen nevezhessen ki vezetőket. Képviselő úr, szerintem ön ugyanolyan jól tudja, mint én, aki már nagyobb rendszert vezetett életében, az ragaszkodik ehhez a lehetőséghez, mint ahogy itt már elhangzott Gyenes Géza képviselő úr részéről is, de azt gondolom, hogy nagyon sok kórházvezető a helyén fog maradni, hiszen remekül megállták a helyüket. De az a lehetőség, hogy a fenntartást, a működtetést a továbbiakban felelősen végző szerv maga döntsön arról, hogy kik azok az első számú vezetők, akikkel együtt kíván a jövőben dolgozni, és kik azok, akikkel nem, ez minden ilyen szervezetet és vezetőt szerintem alaphangon, mind erkölcsileg, mind jogilag meg kell hogy illessen. Tehát a törvényt ezen a ponton nagyon határozottan szeretném megvédeni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kiss képviselő úr!

DR. KISS SÁNDOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Nekem ezen benyújtott irománnyal kapcsolatban, én is szeretnék ennél maradni, és annál, hogy tulajdonképpen mi a problémánk ezzel.

Nem akarnék belemenni abba, hogy az önkormányzatok megszűnését ez hogyan érinti, hanem itt az államtitkár asszony is említette, hogy költségvetési okok indokolják. Amikor ezt a kifejezést meghallom, akkor rögtön azt gondolom, hogy a költségvetés lyukait kell betömni, tehát valószínűleg pénzt vonnak ki a rendszerből.

Amit én hiányolok ebből az előterjesztésből, persze lehet, hogy nem olvastam át mindent, lehet, hogy benne van, csak én nem találtam meg, akkor elnézést kérek, hogy nem látom azt a garanciát arra, hogy amennyi pénzt kapott eddig az egészségügy, minimum azt meg is kapja. Lehet, hogy valahol benne van, akkor kérem, hogy világosítsanak fel. Tehát attól tartok, hogy az egészségügynek vagyonszűntése lesz, ingatlanvagyonszűntése, és akkor lesz egy központi kormányzat, és akkor ennyi pénz van.

Az sem tetszik, hogy az önkormányzatok megmentőiként tünteti fel magát a kormány. Az önkormányzat tette a dolgát, nem adtak neki forrást, kész, azért ment több úgymond csődbe. Most az, hogy ez hatékonyabb lesz-e vagy sem, lehet, hogy hatékonyabb lesz, erről sem tudunk véleményt alkotni, mert nem láttunk tanulmányt arról, hogy mennyivel lesz jobb, van, aki azt mondja, hogy hatékonyabb lesz, itt azt halljuk, hogy nem lesz hatékonyabb, mert nem lesz ellenőrzés. Egyszerűen felelősen erről állást foglalni szerintem nem lehet.

Azért is tartózkodtam a napirendre-vételétől, mert itt hallottuk, hogy az előző ciklusban 4 ezer oldalt át tudtak nézni néhány nap alatt vagy két nap alatt, szerintem ez csak nagyon keveseknek sikerülhet. Tehát én felelősen erről dönteni nem tudok. Még arra sem volt idő, hogy egyáltalán megkérdezzem azokat, akik hozzám közel állnak, és az ő véleményüket kikérjem.

Tehát úgy gondolom, hogy nekünk, az Egészségügyi bizottság tagjaiként minimumelvárásunk az, hogy a kormányzat garantálja azt, hogy nem kivesz az egészségügyi rendszerből, tehát eleve garantálja azt, hogy majd az állami tulajdonba kerülő ingatlanok nem lesznek értékesítve, az egészségügyre fordított pénz nem csökken majd az elkövetkezendőkben, hanem ellenkezőleg. Én ezt a garanciát hiányolom. Talán meg is említeném itt a 2. § (3) bekezdését, idézném, az a legegyszerűbb: „Az állam a hitelezőkkel szemben az adósságrendezési eljárásban bejelentett hitelezői követelések tekintetében az adósságrendezési eljárásba bevont vagyonszűntéig felel.”

Tehát akkor ez azt jelenti, hogy az állam csak addig fogja az önkormányzatok adósságát kifizetni, ameddig a vagyonszűntéig, amit most elkoboz, vagy amit államosítanak? Tehát nekem ez az érzésem. Tehát itt tulajdonképpen egy államosításról van szó, valóban nem bonyolult döntés, einstandolunk, mindent magunkhoz veszünk, nincs ezzel semmi gond, csak úgy gondolom, hogy ezt nem ennyi idő alatt kellett volna a közvélemény elé tárni, de lehet, hogy tévedek.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. További kérdés? Jánosiné alelnök asszony!

JÁNOSINÉ DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz): Én csak nagyon röviden szeretnék hozzászólni, és úgy gondolom, hogy maximálisan egyetérték a Horváth képviselőtársam által elmondottakkal, és azt is el szeretném mondani, hogy én úgy gondolom, hogy egyébként egy egységes rendszerű, és hangsúlyozni szeretném, hogy szakmai irányítású egészségügyre van szükségünk. Ugyanis azt mondta képviselőtársam, hogy az önkormányzatoknak a felügyelete el fog veszni, de ha jól végiggondoljuk a megyei önkormányzatok összetételét, és azt a fajta

lehetőséget, amit ők az egészségügyre rálátásként bírtak, azért nagyon jól tudjuk, hogy nagyon kevés egészségügyi szakember ült a bizottságokban, illetve a közgyűlésekben.

Tehát azért úgy gondolom, ahhoz, hogy végre az egészségügy valóban hatékonyan működjön, és végre azok az elvek, amelyek azért elég világosan megfogalmazódtak a Semmelweis-tervben, amit ha jól emlékszünk, pontosan egy évvel ezelőtt, november legelején mutatott be államtitkár úr, és úgy gondolom, hogy nagyon sokat beszéltünk róla, én úgy érzem és maximálisan támogatom, hogy egy egységes szakmai irányítással végre legyen egy hatékony betegellátás, egy valóban szükségletalapon elrendezett, megfelelő ellátással, megfelelő hatékonysággal működő egészségügyi rendszer. Úgy gondolom, hogy valóban nagyon sok múlik az operatív kérdéseken, de maga az elv, a szemlélet, a gondolkodás maximálisan humánus, emberközpontú, és maximálisan a betegek érdekeit szolgálja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nagy Kálmán kabinetvezető úr!

DR. NAGY KÁLMÁN (KDNP): Arra szeretnék reflektálni, ami tulajdonképpen abban fogalmazódott meg, hogy majdnem ugyanúgy csináljuk, mint az előző ciklusban, és hogy bezárunk-e egészségügyi intézményeket, és több pénz lesz-e az egészségügyben.

Azért nem olyan rövid az emlékezetünk. Én jól emlékszem az előző ciklusra. Kovács képviselő úrnak tisztelettel ajánlom az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank honlapjának a tanulmányozását. Ezen körülbelül a magyar kórházaknak a 10-20 százalék közötti részét óhajtották privatizálni. Tulajdonképpen az elindult folyamat alapvetően a privatizáció része volt. Önök ezt szabálytalanul, törvénytelenül és gátlástalanul akarták végrehajtani, és óriási küzdelem folyt ezért, és nemcsak az Egészségügyi bizottságban, hanem az egészségügyi dolgozók és az akkori kormányzat között. Úgyhogy ha valahol erkölcsileg nem jogos ezt a kérdést feltenni, akkor itt, ebben a formában nem jogos. Ez az egyik dolog.

A másik dolog az, hogy én azzal tökéletesen egyetértek, amit alelnök úr mond, hogy ez a törvény végeredményben egy technikai szabályozás. Anélkül, hogy ezt meg ne lépnénk, nem lehet hozzáfogni ehhez a folyamathoz, amelyiket azért én alapvetően különbözőnek tartok. Miről volt szó?

Ott arról volt szó, hogy az állam ki akart vonulni a betegek ellátásából, most pedig be akar vonulni a betegek ellátásába. Érti képviselő úr a kettő között a különbséget?

Tehát nem arról van szó, mint régen, hogy én elhatárolom magam egy folyamattól, elengedem a gyeplőt, hanem azt mondja, hogy meg akarom tartani a gyeplőt, hogy a betegek valóban el legyenek látva.

Úgyhogy ha őszinte leszek, akkor azt kell mondanom, hogy nem értem az egésznek a logikáját. Továbbá azt, hogy mi lehet a célja ennek a folyamatnak. A célja ennek a folyamatnak egyértelműen csak egyetlen lehet, mert az egészségügy átalakításához csak akkor lehet hozzákezdeni, ha a cél a betegek jobb ellátása. Az átalakítás nem az intézményrendszeréről szól, az átalakítás nem a pozíciókról szól. Az átalakítás célja a betegek jobb ellátása, arra keresi az egészségügyi kormányzat a módokat, és el kell mondanom képviselő úrnak, hogy keressük mindannyian, és keressük folyamatosan. Azt gondolom, hogy ennek a hatékonysága akkor lesz igazán komoly, és akkor lesz igazán hatékony, ha ehhez meg tudjuk nyerni azokat, és igyekszünk megtenni, akik maguk ellátottak lesznek, mert érezni fogják mögöttesen azt a felelősséget, hogy az állam sem egészségükben, sem betegségükben nem hagyja őket magukra. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ódor képviselő úr!

DR. ÓDOR FERENC (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Bizonyára egy kicsit aránytalanság van itt a két oldal között, tehát ne mindenki csak Kovács képviselő úr hozzászólásával foglalkozzon.

Önkormányzati szinten eljutottunk oda, hogy a 2006-2010 közötti időszakban, és ebben nemcsak a kórházak, de a kórházak is benne voltak, hogy az adósságállomány olyanra növekedett, általánosan mondhatom, hogy az önkormányzatokra, és itt a megyei önkormányzatokra különösen igaz volt ez a probléma. Akkor is jó lett volna egy ilyen határozott kiállítás, hogy ne menjenek el ennyire az adósság irányába a kórházak, tehát próbáljuk meg egy kicsit jobban finanszírozni őket.

Ma bizonyos értelemben egy kényszerpálya van - hogy így mondjam -, tehát valamit kell tenni, és most itt az a gondolat, hogy megpróbálni egységesen egy nagyobb rendszert működtetve megoldani, bízom benne, hogy ez jól fog működni. Azt nem tudom, hogy mindenütt az volt-e, hogy értettek vagy nem értettek hozzá a megyei önkormányzatoknál, ott is egészségügyi bizottság volt, ott általában azért volt egy pár orvos, aki a sok laikust, de jó szándékút azért tudta valamilyen irányba vinni. Tehát azt gondolom, hogy ezért nem lehet azt mondani, hogy ezek most egy rosszul működő rendszerek voltak, de anyagi terheket bizony, folyamatosan raktak a fenntartóra. Hogy aztán hogyan lesz majd a következőkben, hogy az anyagi terheket lesz-e több, nem lesz több, ezt vetették fel képviselőtársaim, előbb-utóbb kényszerül majd valaki beletenni, de ehhez egy jobb gazdaság kell. Mindig ez volt a gondunk, hogy az a gazdaság csak ennyire bírta el az akár egészségügyi, akár önkormányzati finanszírozást. Tehát ott volt az alaphuncutság elültetve, és 2006 körül emlékszünk rá, hogy milyen mértékűen zuhantak vissza a támogatások.

Miért demonstráltunk? Igen, álltunk ott, körbefogtuk a kórházat, egymás kezét fogtuk, hogy ne vigyék el, ne zárják be, ne privatizálják, ne tegyék meg annak a lehetőségét, hogy ezt az egész rendszertől kivonják, és aztán magánkórházakként működtessék. Tehát ez volt az alapja ennek, amire ma is azt mondom, hogy helyes volt, hogy mi ebben felléptünk. Ha azok a nagy változások, illetve talán az, ami ellen mi felléptünk, volt néhány dolog, akár népszavazásig elmenően is, hogy mit ne tegyenek ebben a dologban, most itt egy újabb lehetőség, itt egybetartóan lehet, és véleményünk szerint meg is fogják tudni találni azt a rendszert, ami a betegeknek jó, mert itt a betegekről beszélünk. De azért az is egy rendkívül fontos dolog, ez az alapcél, tehát itt rengeteg ember dolgozik majd, rengeteg embernek van munkahelye, és az is egy fontos kérdés, hogy ezek a munkahelyek megmaradjanak, mert a jelen finanszírozási helyzetben az önkormányzatoknál ez a veszély is fennállt, hogy próbáljunk meg karcsúsítani, és ez mindig azt jelentette, hogy szűkíteni az ellátásban dolgozóként résztvevők között.

Tehát azt gondolom, hogy ez talán egy kényszerű lépés, olyan értelemben, hogy az elmúlt négy esztendőnek volt egy kényszerűsége, a pénzügyi tönkremenetel az önkormányzatoknál. De ugyanakkor lehet ez egy koncepcionális kérdés, amiről azt gondoljuk, hogy helyes, mert egy ilyen nagy rendszernél üzemeltetési költségeknél, közbeszerzésnél, gyógyszernél, sok mindennél azt gondolom, hogy jobban kézben tartható, finanszírozhatóbb, kisebb költségekkel lehet elképzelni, ezért azt hiszem, hogy nem ettől fog a mi önkormányzatunk - értem alatta a megyei önkormányzati szintet - tönkremenni. Lassan már ilyen GAMESZ-szinten működtünk, semmi koncepcionális dolgot nem lehetett csinálni, most pedig az elkövetkezendő időszakban lesz egy fordítás, és azt mondjuk, hogy ezt valóban szakmaibb felügyelettel végzik majd, akár az oktatásnál, akár pedig az egészségügyben, és ott pedig azoknak a fő koncepcióknak a kialakítása nem idegen dolog egyébként az uniós rendszerben sem. Lásd, a regionális fejlesztési tanácsoknál nem a döntések vannak, ott csak a fő koncepció megalkotása, ez tulajdonképpen így lesz majd a megyei önkormányzat fejlesztéspolitikájában. Ezt pedig a szakpolitika fogja továbbvinni.

Tehát nem kellene azt gondolni, hogy úristen, rossz kezekbe kerül, és majd valakik felelőtlenül és rosszul döntenek, szerintem jó kezekbe és felelős kezekbe kerül majd így az eddigi önkormányzati feladatkör. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az eddigi körre államtitkár urat illeti a szó válaszára. (*Kovács Tibor jelentkezik.*) Elnézést, képviselő úr, én vezetem a bizottsági ülést. Tehát államtitkár úr válaszát követően nyilvánvalóan marad még kormányzati válaszokra lehetőség, folytatni fogjuk a kérdések körét. Államtitkár urat illeti a szó.

Dr. Szócska Miklós államtitkár (Nemzeti Erőforrás Minisztérium) válaszai

DR. SZÓCSKA MIKLÓS államtitkár (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Elnézést, nekem egy programtorlódásom van, úgyhogy nekem el kell futnom. Annyit szeretnék mondani, hogy négy folyamatot kell nekünk menedzselnünk. Az egyik az átadás jogalkotási folyamata. A második az átadás-átvétel technikai folyamata, ami már nagyban hozzá fog járulni a transzparenciához. Úgy gondolom, hogy emiatt nem aggódnia kellene képviselő úrnak, hanem ezt támogatni kellene. A szerkezetalakítás is elkezdődik ugyanezzel a folyamattal, tehát amikor megmozdítjuk az ellátórendszert, akkor egyből megpróbáljuk ésszerűsíteni, korszerűsíteni is azt.

Nem arra a srófra jár az agyunk, hogy mi az, ami nem lesz, hanem arra, hogy hogyan tudunk gondoskodni a betegek ellátásáról, és arról, hogy hogyan tudjuk a fejlesztési programokat illesztve végrehajtani.

Tehát igazából iszonyatosan nehéz körülmények között ez inkább egy építkező folyamat lesz, és tudom, hogy egy politikai kommunikációs előny szerzési terep az egészségügy, és tudom, hogy az elmúlt időszakban ezt nem lehetett megtenni, de úgy gondolom, hogy el kellene jutni egyszer oda, hogy az ésszerű változtatásokat el tudjuk ismerni, különösen egy olyan helyzetben, hogy tényleg van egy Semmelweis-terv, kezdődik a roadshow-nak, ennek az országjárásnak egy második üteme. Minden térségben minden fenntartóval, parlamenti képviselőkkel, intézményvezetőkkel újra fogunk találkozni, most már a szerkezetalakítás, az átadás-átvétel problémáit fogjuk egyeztetni.

A monstrum: igen, létre kell jönni egy intézményfelügyeletnek országos szinten, a kapacitásokat koordinálni kell, igen. Nem volt koordinált, nem volt vezetett az ellátórendszer, most az lesz. A helyi erőkből és központi módszertani kollégákból fognak állni ennek az igazgatásnak vagy ennek a menedzsmentnek a szervezeti egységei, és igen, egységes elvek szerinti vezetői megbízásokat szeretnénk látni. Meg lehet nézni az országos intézeti pályázatokat, hogy vajon, mi tisztogató szándékkal álltunk-e hozzá ehhez a lehetőséghez. Nem erről szól, de ugyanakkor egy új tulajdonosnak lehetőségek kell hogy legyenek a kezében, hogy megerősíti azokat, akik jól dolgoztak, és ha esetleg vannak olyan intézményvezetők, akik néhány hét alatt 800 millió forint többletet eltüntettek, akkor ebben az esetben azt tudjuk mondani, hogy bocsi, akkor nem kellene, hogy te vezesd tovább az intézményedet.

A fő kérdése Kovács képviselő úrnak az volt, hogy mitől lesz hatékonyabb ez a rendszer. Amilyen állapotban van, úgy gondolom, hogy ezt mindenféle koordináció, egy céltudatos menedzsment csak javítani tudja. Tehát amilyen állapotban mi a betegutakat, az intézményrendszert átvettük, azt az ellenségemnek sem kívánom, hogy egy ilyen rendszert kelljen menedzselnie.

Az egészségügyi rendszer célállapota: bár nincs itt alelnök úr, a Semmelweis-tervet nem várom el senkitől, hogy elolvassa, hajlandó vagyok elmagyarázni, megyünk a kamarához is három héten belül a teljes vezérkarral, hogy elmagyarázzuk nekik. Nem várom el, hogy megértse, elmagyarázzuk, nem várom el, hogy egyetértsen velem, hajlandó vagyok mindenkivel végigvitatni, és hogy ez egy folyamatosan alakuló dolog. Igen, azért azokra a déjára

érzésekre, hogy itt ilyen már láttak, ezt nagyon köszönöm, a képviselő urak megvédték engem az elmúlt hozzászólásokban, ehhez inkább nem is teszek hozzá semmit, pont azt mondták el, ami az én szívemen is volt.

Nem lesz ingatlanvagyon-vesztés. Azt hiszem, képviselő úr, de a helyettes államtitkár asszony majd megerősít engem, az nem az egészségügy, hanem általában a megyei konszolidációnak a tételét érinti, ugyanakkor a közép-magyarországi régióra nem jutottak fejlesztési források. Itt megkaptuk a kormánytól azt a lehetőséget, hogy hasznosítás, esetleg értékesítés során előteremtsük azokat a tőkekötségeket, amivel az ellátórendszer fejlődik. Tehát erre mi, mint célvagyonra tekintünk, tehát mint az egészségügyi vagyonra, az egészségügy fejlődését szolgáló célvagyonra tekintünk. Tényleg gondolkodunk ilyenén, de még egyszer mondom: ez az ellátórendszer fejlesztéséhez szükséges, és hasznosításban gondolkodunk elsősorban, nem eladásban.

Mindenről beszéltem tulajdonképpen röviden. A kollégáimat hátrahagyva, nekem muszáj elmennem, mert egy programtorlódás volt. Köszönöm a figyelmüket, és készséggel állunk a részletes vita elé is a kollégáimmal.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Folytatjuk. Hollósi képviselő úr, Iván professzor úr, majd Heintz képviselő úr! *(Dr. Szócska Miklós távozik az ülésteremből.)*

További kérdések, válaszok

DR. HOLLÓSI ANTAL GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Egy dolgot mindenképpen szeretnék észrevételezni. Elhangzott, hogy a megyékben elsősorban a fideszes vezetők miatt, mert fideszes vezetőségű megyék voltak, micsoda szörnyű adósságfelhalmozás történt. Hadd kérdezzek vissza, csak úgy költői szinten, hogy és Budapesten? Budapesten húsz éve egy szocialista-liberális vezetés volt, és a legdurvábban ott érvényesültek ezek a negatív hatások, ahol igazából, mint a terület politikai vezetője, a Molnár-Horváth duó bármit megtehetett, és meg is tett.

És az, hogy ez ellen tiltakoztunk? Igen. Én itt nem tudtam tiltakozni, mert nem ültem itt, de ahol ott ültem, és ahol voltam meg álltam, ott tiltakoztam, mert továbbra sem tartom azt a módszert igazából követendőnek.

És hogy az adósság hol jött létre és hogy jött létre? Budapesten is elég rendszeren létrejött az adósság, szenvedünk is tőle, és nagyjából azt is lehet tudni, hogy ennek egy igen jelentős része attól a sok restriktív beavatkozástól jött létre, amit lehetett tudni.

Azt hiszem, ha egy tulajdonos belenyúl a saját tulajdonát képező rendszerbe, és ott olyan változásokat próbál megvalósítani, aminek előnyei vannak, azt gondolom, hogy ez jogszerű. Ha egy tulajdonos mondjuk egy másik tulajdonosnak a feje fölött próbálja mindezt megtenni, még ha az az önkormányzat is, nem annyira jogszerű és nem annyira szerencsés, és nem is lesz olyan hatásos.

Tehát én ettől nem félnék, és még egy, hogy mi erről esetleg tárgyaltunk, informálódtunk? Hát persze. Kormánypárti képviselők vagyunk, és ha még támogatjuk is, azt gondolom, hogy persze, nem elvtelenül és nem angróban, hanem részleteiben, és az, hogy most arról kellene döntenünk, hogy ez az anyag alkalmas-e egy általános vitára, akkor azt gondolom, hogy erre egy kormánypárti képviselő válasza nem lehet más, mint igen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Iván professzor úr!

DR. IVÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Figyelemmel kísértem Kovács képviselő úr felszólalását, amelyben crescendóban, emelkedő telítettséggel adta közre mindazt, ami benne természetesen sok-sok problémához kapcsolódóan felhalmozódott.

De miért halmozódott fel ennyi? Azért, mert valami olyan sora történt az elmúlt években az egészségügyi ellátórendszer ügyében, a betegek ellátása, a betegek elégedettsége és elégedetlensége szempontjából, hogy bizony, eljutottunk oda, és az intézmények diszkoordináltsága a legenyhébb kifejezés, és ennek a gazdasági egységes rendszerben működtetésével óriási problémák alakultak ki. Kapcsolódva, hiszen az egészségügy része egy nagy rendszernek, és ez a nagy rendszer mindaz, amit a kormányzásoknak figyelemmel kellett kísérni, hiszen nyilvánvalóan ebből származott. Kovács képviselőtársamnak mondom: nagyon lelkesen, feltupírozott hangvétele után eljutottam oda, hogy én most, mint az „ezek”, mert ez volt a kifejezése: ezek itt, akik ülünk, ezek egyike felszólalok, és én is mondok egy-két mondatot.

Régi római mondás volt, hogy „cum tacent clamant”, tehát amikor azt említetted, hogy itt csak hallgatunk és nem szólunk hozzá, akkor vádoltunk és vádolunk. Vádolunk azért, ami az indulaton belül még csak valahogy elfogadható, de egészében véve teljesen irreális, teljesen irracionális, és nem tartozik ahhoz, amit szeretnél volna mondani. De nem hallottam, hogy mit akartál mondani. Nem hallottam azt, hogy mit szeretnél volna ezzel a tervezettel kapcsolatosan konkrétan kifogásolni. Egészében véve ledisznóztad, ami szíved, lelked, ki, mint veti, de ez a te szuverén, szubjektív dolgod. De ez egy olyan probléma, hogy ha az előző korszakunknak az egészségügyi hatékonyságát megnézed, akkor mit tapasztalsz?

Akkor azt tapasztaljuk, és nemcsak hozzád mondom ezt, mindannyiunknak, hangosan gondolkodva, akkor azt tapasztaljuk, hogy az egészségügyi rendszer nem rendszerként tudott működni, hanem a rendszeren belüli rendkívül sokféle kockázattal, diszkoordináltan, hatékonyságában súlyosan sérülve, hiszen azért a népegészségügyi mutatók mutattak egyet s mást. Eljutottunk oda, hogy ha összehasonlítjuk az európai országoknak a népegészségügyi problémáival, a megbetegedési statisztikákkal, még akkor is, ha a statisztikák persze nagyon sokszor tévednek, de azért olyan helyzetbe kerültünk, akár a szomatikus megbetegedések, akár a veszélyeztető, súlyos problémák vonatkozásában, akár pedig a mentálhigiénés, a higiénés és a mentális problémák vonatkozásában. Minden mutató ezt mutatja.

Már 54 éve dolgozom az egyetemen orvosként, és oktatóként, kutatóként, de a lényeg az, hogy négy szakterületen legalábbis ezt tapasztaltam, és ezt tapasztaljuk mindannyian, hogy óriási konfliktusok keletkeztek abból, hogy ez a népegészségügyi problémásor a velejáró kormányzati közkötelességekben nem kapta meg a megfelelő kezelési formáját. Ez az egyik.

A másik az eredményesség. Az egészségügyi szerkezeti rendszer súlyos problémái és funkcionálisan is párhuzamosságok tömegével, nem beszélve arról, hogy nem akarja az ember felsorolni azokat a problémákat, amelyeket tényleg tapasztaltunk a parlamentben az előző ciklusban is. Nyilvánvaló, hogy nemcsak arról volt szó, hogy mi jó az asztmás gyerekek meg mi nem jó, nemcsak arról volt szó, hogy meg kell vásárolni a kórházaknak, az intézményeknek, a fekvőbeteg-ellátó rendszereknek azokat a széfeket, amelyek aztán végül semmire se voltak jók, legfeljebb beolvashatók. Nemcsak arról volt szó, hogy kialakult az az állásfoglalás, hogy tulajdonképpen minden nagyon klasszul megy, de hozzá kell járulni, és nyilvánvalóan, ami nem működik így, ebben a formában, azt pedig privatizálni kell, el kell adni.

Ez történt sok mindennel, én csak kiemelem a saját szakterületem egyik rendkívül kényes eseményét, a Lipótnak az ügyét. Hangsúlyozom: évtizedek óta, mióta a szakmában is dolgozom és dolgoztam, mindig alkalmatlannak tartottam a Lipótot. Tehát itt én most nagyon őszintén beszélek. A Lipót egy félelemkeltő valami volt az emberek között Magyarországon. Tehát ha valaki azt mondta, hogy a Lipótra kerülsz, vagy a Lipóton van, az félelemkeltő volt. Igen ám, de az utóbbi években, annak idején elindult egy változás a pszichiátriában is és a Lipóttal kapcsolatosan, és nyilvánvaló, hogy az a hirtelen, rendkívül súlyos döntés, hogy ezt

felszámolni, most látjuk az eredményét, Kárpáti Zsuzsa, stb., nem folytatom a neveket, látjuk azt, hogy milyen visszaélések voltak.

Ami még számomra rendkívül fontos mondanivaló, hogy itt Magyarország megújításáról beszélünk. Tehát nemcsak arról, hogy most valamelyik részét megböjkjük és azt mondjuk, hogy itt most a kiskereskedelemben, vagy a patikarendszerben, vagy a járóbeteg-rendelésben, hanem itt egy megújítási folyamatban, egy alkotmányosan újraképző folyamatnak a magyarországi megújításában próbáljuk ezt a programot, amit ez a tervezet is tartalmaz, másképpen csinálni. Illetve úgy csinálni, hogy mindig lesznek persze korrekcióra szükségleteink, mindig figyelemmel kell kísérni, monitorozni, stb., de az igazság az, hogy az eddigi kudarcba fulladtak. Tehát nekünk ezt megújítani érdemes és kell is.

Mi a lényege? Ez is elhangzott sokszor. Nekem az a véleményem a magam szerény, sok évtizedes tapasztalata, ismeretei alapján, hogy itt egy arányosításra mindenképpen szükség van. Az arányosítás mellett mindenképpen szükséges egy fejleszhetőség.

Miután semmi sem tökéletes, ez sem tökéletes nyilvánvalóan. De egy arányosításra, egy fejleszhetőségi alapra gondolunk ezzel a tervezettel, és ezért én mindenképpen egy fontos programnak a lehetőségét látom benne, amit végig tudunk vagy végig fogunk csinálni, természetesen jó lenne, ha az ellenzéki képviselőkkel, és nem ezzel a globálisan elintézett minősítéssel. Én alkalmasnak látom arra, hogy nosza rajta, akkor közös erőfeszítéssel, de főleg a szempontoknak a sorrendezésével, minősítésével, taglalásával, háttérfedezetének a megbeszélésével alkalmasnak látom, hogy igenis, vigyük be a parlament elé. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Heintz képviselő úr, utána Kovács képviselő úr!

DR. HEINTZ TAMÁS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszonyok! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is ennek a törvénynek a beadása számomra azt jelenti a kormány másfél éves regnálása után, hogy a második sorsdöntő pont következett el az egészségpolitika történetében 2010 óta. Az első, ha szabad mondanom a dohányzásellenes törvény megalkotása, és reményeink szerint mielőbbi életbelépte, a másik pedig ez a törvény, mert ez az első fundamentuma lesz igazából annak a rendszernek, amit át kell alakítani.

Ezt mindenképpen fontosnak tartom, és azt is, hogy körülbelül ennyi idő alatt, a másfél év alatt már a második miniszterét fogyasztotta az előző kormány, egy év alatt iszonyatosan nagy rendetlenséget csináltak, a második évben pedig igyekeztek annak a rendetlenségnek a hátán és a belisztezett farkasmancsok útján megcsinálni a privatizációs játékaikat.

Ezt ne felejtjük el, mi pedig most tartunk ott, hogy egy éppen hogy élő, alulfinanszírozott, romjaiban heverő, minden szempontból megalázott és meggyalázott rendszernek működni kell, miközben az átalakítás megtörténik rajta. Tehát ezért bőven is indokolt a másfél év, és most lesz itt az ideje, amikor a rendszert meg lehet oldani.

Nem biztos, hogy mindenki úgy gondolta a Fideszben két évvel ezelőtt, hogy megerendszer, vissza mindent, de azt kell mondanom önnek, hogy ez így van, abban nagyon komoly szerepe van az önök pártjának. De mielőtt ebbe néhány percig belemennék, jól tudván persze, hogy öt órakor folytatjuk a szavazást nagy örömünkre, azért azt hadd mondjam el, hogy mélyen megrendülve és megszegyenülten üldögéltünk itt, miközben Kovács képviselő úr elmondta a maga tízperces lesújtó véleményét, amihez persze joga van, csak az a baj, hogy ezt szoktuk többször mondani, hogy épp a szakbizottsági jellege vész el ennek a bizottságnak akkor, amikor ilyen disznóságokat kezdünk mondani és vágni egymás fejébe. Bár el kell mondanom, hogy a disznóság mifelénk, ahol én lakom most már negyedszázada, Somogyban, rendkívül jó szót jelent, mert azt jelenti, hogy orjaleves, hurka, kolbász, csipszadó alá nem

eső, rendkívül kellemes termékek. Tehát köszönjük szépen, én ezt dicséretnek veszem öntől, tisztelt képviselő úr.

De azért most már a szakpolitikától egy picikét odébbtántorogva, de engedje meg, hogy a leglényegesebből beszéljünk, mert itt erről még nem esett szó, és tényleg mondom: pironkodva és megalázottan üldögélünk önnel szemben, hogy ezt a javaslatot mi, mocskos disznók, disznóságot elkövetők meg fogjuk most szavazni és napirendre vesszük, vagyis általános vitára alkalmasnak tartjuk.

De ténylegesen azt jó lenne tudni, ön biztosan ott volt, amikor Lamperth Mónika kijelentette 2006-ban a választások után, hogy figyeljetelek ide, egy jó javaslatom van, erős mandátumot fogunk adni – szinte szó szerint próbálok idézni, mert nagy embert nem lehet csak úgy -, erős mandátumot fogtok kapni a regionális tanácsokban, hogy ne hogy azt higgye a Fidesz, hogy ezek után ő fogja osztani a pénzt. Ha ez megvan, akkor ez a lényege annak, ami most történik. Ugyanis minden ide vezethető vissza. Ekkor még lezavarták a lovasberényi körzós póluskórház-mutyit, teljesen agyament módon megtörténtek ezek az első játszmák, kijelölték, hogy hová fognak póluskórházakat építeni, utána egy korábban már meglévő törvényt, miszerint az önkormányzatok nem vehetnek fel hitelt, illetve megvonták tőlük az illetékek jelentős részét, utána ezek a nyomorultak egyet találtak, amit a kétharmad híján nem tudtak önök befékezni, ez pedig nem volt más, mint a kötvénykibocsátás.

Ezért félnek a megyék, és mindenféle, egyébként gyalázatos szándékokkal menve, hogy a fideszes vezetőségű megyék annyira alkalmatlanok, hogy össze fognak dőlni. Nem dőltek össze, de az önök által nem finanszírozott vagy alulfinanszírozott intézményrendszer viszont tényleg padlóra került, nem beszélve azokról az európai uniós forrásokról, amelyeket megint csak ezekből a kötvénykibocsátásokból kellett és kell a mai napig finanszírozni annak érdekében, hogy ezek a pénzek ne vesszenek el, megint, ránk mutogatva, hogy a Fidesz elvesztette és elvétette az európai uniós forrásokat.

Ezek együttesen rakódnak egymásra, mint az a bizonyos madárürülék az értékes messzi dél-amerikai szigetek környékén, a guanó, és okozzák azt az összességet, amely nem engedett meg más racionális megoldást jelen pillanatban, mint azt, hogy az egész rendszert állami kézbe venni - gondolom, egyébként öntől sem áll messze az állami egészségügy -, hogy biztonsággal az egészségügy és az oktatás működjön. Ez a kettő rendkívül fontos, mert az emberek önfenntartása és fajfenntartása – a fajfenntartás nem annyira, de az önfenntartás egy nagyon kemény reflex, és bizony, ebben az egészségügy és az oktatás valamilyen szinten benne van, tehát ennek az állami feladatvállalása nem a kommunista időkhöz való visszatérést jellemzi, mint ahogy ezt többen önöktől már vádaskodva kimondták.

Még egy apróságot. Azzal, hogy intézményeket nem zárunk be, ezt már többször mondtuk, a funkcióváltás az természetes, azzal összességében az a feladata ennek a rendszernek, hogy valóban a hozzáférést bővítse és tegye lehetővé. Amíg önök kormányon voltak, ha jól emlékszem, napi 4 milliárd forinttal nőtt az államadósság. Ennek eredményeképpen a kormányváltáskor 80 százalék fölé ment az államadósság, ezt már közel 10 százalékkal csökkentettük, és azt hiszem, hogy józan paraszti ésszel belátható, ha valaki keres, hazavisz 100 forintot a munkahelyéről és elvesznek tőle rögtön 80-at, akkor mi marad abban a családban? Mert ezt a családot örököltük mi meg, és ebben a helyzetben kell működtetni ezt a rendszert úgy, hogy ez a 4 milliárd forint már nem nő, hanem csökken. Ezt ne felejtsük el, ugyanis ez az egésznek a lényege, ezt a rendszert most így kell működtetni és összerakni, különben bizony, az ország földje, a talpalatnyi föld is odavész és elvész.

Végül is én úgy láttam, képviselőtársam, hogy ön próbálta rángatni a bajszunkat, de ha körülnézünk a teremben, mindössze négy körszakállt látok, a bajszunkat pedig nem sikerült megrángatni, mi, a többség fogjuk támogatni ezt az előterjesztést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kovács képviselő úr, utána lezárom a kört, és következnek a reflexiók.

KOVÁCS TIBOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak nagyon röviden szeretnék néhány dologra tényleg érdemben reagálni. Alelnök úr is jelezte, hogy előnyös-e, hátrányos-e a javaslat. Ezt szokták hatástanulmánynak nevezni. Hatástanulmány nincs, tehát úgy vág bele a kormány egy ilyen hatalmas akcióba, hogy nincs hatástanulmány.

Az eladósodottság kérdése: ahogy ezt helyettes államtitkár asszony is előszeretettel emlegette, szeretném jelezni, hogy volt az MSZP frakciójának egy olyan kezdeményezése, hogy alakuljon vizsgálóbizottság a tekintetben, hogy a megyei önkormányzatok eladósodottságát mi okozta, hogyan következett ez be. Csak megjegyzésként mondom: messze nem minden önkormányzat adósodott el, voltak olyan önkormányzatok, amelyek a kötvénykibocsátást azért csinálták, hogy az európai uniós forrásokat tudják hasznosítani, és volt számos olyan önkormányzatok, akik egyszerű pénzszerzés céljából, hiszen kedvezőbbek voltak az akkori banki kamatok. Nyilvánvalóan ez is vezetett oda, hogy mostanra már kevésbé kifizethető a dolog, de mi partnerek vagyunk. Kezdeményeztük, nézzük meg, a Fidesz-frakció szavazta le eddig még, hogy vizsgáljuk meg, hogy az egyes megyei önkormányzatok miért adósodtak el, és valóban arról szólt-e a történet, nem pedig arról, hogy az ellenzéki vezetésű megyei önkormányzatok nem voltak hajlandók meglépni azokat a racionalizáló intézkedéseket, amelyek hozzájárultak volna a költségtakarékosabb működéshez.

Ez is része lehet egyébként egy ilyen vizsgálóbizottságnak.

Nem technikai jellegű a jogszabály, mert nemcsak az egészségügyről szól, hanem a teljes intézményrendszerről szól. Az oktatásügy számos területét alapvetően átszabja a javaslat, arról itt most ezen a bizottsági ülésen nem volt szó, de a többi bizottsági ülésen nyilvánvalóan szó volt.

Itt többször elhangzott kormánypárti képviselők részéről, és szeretném a kormány képviselőinek figyelmét felhívni erre, hogy majd annak idején emlékeztetni fogjuk önöket erre, tehát nincs szó kapacitásleépítésről, sehol sincs szó. Nincs szó egyébként arról sem, amit itt emlegettek, hogy funkcióváltás. Szeretném emlékeztetni Heintz képviselő urat is arra, hogy az előző kormánynak is volt kezdeményezése funkcióváltásra, az ellen hatalmas erővel tiltakoztak. Kérdezem önöket, kormánypárti képviselőket, majd ha intézménybezárásra kerülne a sor, akkor hajlandóak lesznek-e velünk együtt újra, ismételten élő láncsal megakadályozni az intézmények bezárását? Mert meggyőződésünk, hogy előbb-utóbb erre sor fog kerülni.

Továbbra sem látjuk, és ezt szeretném kérdezni határozottan a kormányzat képviselőitől, hogy az új, létrejövő intézményrendszer ellenőrzését, felügyeletét választott képviselők útján hogyan fogja ellátni akár a parlament, akár más ellenőrző szervezet? Ma semmilyen ilyen ellenőrző szervezet az új létrejövő intézményrendszerben nem látszik. Ez egészen újdonság az egész kormányzati szerkezeten belül, a parlamentnek joga van ellenőrizni a kormányt, a kormánynak elvileg be kell számolnia a parlamentnek erről a tevékenységéről, ennek a feltételeit egyébként most nem látjuk. És szeretnénk határozottan kérni a kormány képviselőit, hogy számoljanak be arról, hogy pénzügyileg mitől lesz hatékonyabb és mitől fog jobban működni az egészségügy.

Az egész hozzászólásomat egyébként ebből a célból fogalmaztam meg, mert mi szeretnénk, ha jobban és hatékonyabban működne. Most nem térnék vissza az előző ciklusra, mert akkor egy koalíciós kormány volt, és a koalíciós kormány kisebbik partnerénél volt az egészségügy, és a koalíción belül is jelentős viták voltak. A képviselő urak nagyon jól tudják, hogy jelentős viták voltak, sajnálatosan a Fidesz képviselői nem voltak partnerek semmilyen átalakítási próbálkozásban, mert ha például azokban az elképzelésekben, amit mondjuk az MSZP-frakció megfogalmazott, esetleg partnerek lettek volna a fideszes képviselők, akkor a

koalíciós partnerrel szemben is érvényesíteni lehetett volna esetleg ezeket az elképzeléseket, de sajnálatos módon erre nem került annak idején sor.

Most ezt nem tudjuk értékelni, nincs arra időnk, hogy az elmúlt ciklusok tevékenységét elemezzük, de azért szeretnék ezekre a kérdésekre választ kapni a kormány képviselőitől. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Puskás képviselő úr nagyon röviden.

DR. PUSKÁS TIVADAR (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Úgy gondolom, hogy adva vagyon egy törvénytervezet, amiről folyik a vita. Most nagyra becsült képviselőtársam itt mellettem, én úgy gondolom, hogy sok mindenről szólt. Arról szólt, hogy hogyan akarták privatizálni az egészségügyet az előző ciklusban. Bizony, ennek sok minden lépése. Most az a helyzet, hogy mi állami tulajdonú egészségügyet kívánunk csinálni. Ennek a lépései vannak soron, úgyhogy tisztelettel kérem, nem a privatizáció ideje, hanem az egészségügyi ellátás állami kézbe való idejéről van szó. Ennek a technikai jellegű törvényét kívánjuk tárgyalni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tessék parancsolni, helyettes államtitkár asszony!

DR. ZÖLD-NAGY VIKTÓRIA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen. Én kezdenék az általános jellegű kérdésekkel, tehát nem kifejezetten az egészségügyi ágazattal, gyorsan, mert tudom, hogy szorít az idő.

A megállapodás kérdése. A megállapodások nem titkos megállapodások, ahogy elnök úr is említette, van olyan közgyűlés, amelyik már tárgyalta nyílt ülésen, illetve minden megyei közgyűlés tárgyalni fogja ezeket a megállapodásokat. Ha a bizottság igényli, akkor rendelkezésre tudjuk bocsátani ennek a sablonját, ahogy elnök úr említette, egyediek vannak megyénként, tehát 19 ilyen van. De a bizottságnak el tudjuk juttatni ennek a sablonját, ha erre igény van. De egyébként valóban a törvényjavaslat, illetve a múlt csütörtökön megjelent kormányhatározat ugyanazokat az elemeket tartalmazza, mint ami ebben a megállapodásban is van.

A megállapodás nem egy szerződés, tehát ennek semmilyen jogszerűségi problémája, alkotmányellenessége, jogellenessége nem merülhet fel. A kormány eleve nem jogi személy, tehát nem is tudna a kormány nevében miniszterelnök úr olyan szerződést kötni, amiből bármelyik félre jogok vagy kötelezettségek származnának. Ugyanakkor maga a megállapodás rögzíti azt, hogy egyébként a felek mindig is a hatályos jogszabályok alapján járnak el. Tehát ez a legutolsó mondata a megállapodásnak, ami rendkívül fontos, és a feladatokat határozza meg ez a megállapodás, hogy a felek kinyilvánították a politikai szándékukat a rendszer átalakítására, és ezzel összefüggésben melyik fél milyen feladatokat fog ellátni.

Ennek a legelső pontja pontosan az a törvényjavaslat, amelyről ma a bizottság is tárgyal.

A költségvetési kérdés. Ennek a törvénynek nem tárgya az intézményátadás-átvétellel kapcsolatos költségvetési kérdések rendezése, ez a 2012-es költségvetési törvény kérdése lesz, ami a parlament elé benyújtásra került. Ez egy szeptember 30-ai időponttal került benyújtásra, tehát értelemszerűen nem tudja tartalmazni ez a törvényjavaslat azt az átrendezést, amelyet módosító indítványokkal majd a kormány külön indítványként be fog nyújtani.

Az adósságrendezési eljárás tekintetében: ez egy garancia egyébként, éppen a hitelezők vonatkozásában. Itt az adósságrendezési eljárás jelenleg egy megyei önkormányzattal szemben van folyamatban, úgyhogy külön kívántuk rendezni annak a kérdését, hogy itt a hitelezőket ne érje kár az intézményi feladatátadás-átvétellel összefüggésben. Az a szabály, amit a képviselő úr felolvasott, ennek az a lényege, hogy ez az

adósságrendezési eljárás a helyi önkormányzatokra vonatkozik. Tehát ebben a tekintetben a kormányhivatal ez esetben nem tudna a helyi önkormányzat vagy a megyei önkormányzat helyébe belépni. Éppen ezért külön törvényben garantáljuk azt, hogy ugyanolyan feltételekkel tudják a hitelezők az igényeiket érvényesíteni, mint ahogy jelenleg az adósságrendezési eljárásban is tudják. Az adósságrendezési törvény meghatározza, hogy melyek azok a vagyonelemek, amelyek bevonhatók az adósságrendezési eljárásba. Ezt mondja ki a törvény, hogy akkor, amikor ide állami szereplő kerül, ugyanezek lesznek a bevonható vagyonelemek.

Azt hiszem, röviden ennyi, ami az általános részeket illeti. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A NEFMI részéről kérném szépen helyettes államtitkár asszonyt.

DR. PÁVA HANNA helyettes államtitkár (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Én nagyon rövid lennék, hiszen a legfontosabb felvetésekre államtitkár úr már reagált.

Én két kérdésre térnék vissza. Az egyik: felmerült az, hogy mi ugyanazt csináljuk, mint a Molnár Lajos-féle törvény, és azt a törvényt az Alkotmánybíróság alkotmányellenesnek minősítette.

Ezzel kapcsolatban csak annyit szeretnék megjegyezni, hogy az alkotmánybírósági döntésnek az volt az indoka, hogy a kapacitásszabályozással és a területi ellátási kötelezettséggel kapcsolatos előírásoknak a szempontrendszere nem volt meghatározva a törvényben. Magyarul: nem volt leírva az a törvényben, hogy milyen szakmai szempontok alapján kell ezt megvalósítani.

Ez a törvény pontosan az alkotmánybírósági határozatban foglalt indokokra tekintettel részletesen szabályozza, hogy milyen szempontok szerint kell a kapacitást és a TEK-eket megállapítani, illetve külön felhatalmazást ad arra, hogy az ennél még részletesebb szabályokat a kormány rendeletben határozza meg. Tehát pontosan az alkotmányellenességet akartuk ezáltal elkerülni.

A másik, amire még reagálnék, az ellenőrzés kérdése. Azt gondolom, semmi nem írja azt elő, hogy választott testületnek kell ellenőriznie az adott egészségügyi intézményt, hogy hogyan működik. Van egy jogrendszer, ami meghatározza a kereteket. Vannak jogintézmények, amelyeknek az a feladata, hogy ellenőrizze az állami, a költségvetési pénzeszközök felhasználását és azoknak a jogszerűségét. Gondolok itt leginkább az Állami Számvevőszékre. Ez a dolga. Tehát van ellenőrzési rendszer.

Ezen kívül ott van az OEP, ott van az ÁNTSZ, és végső soron a Legfőbb Ügyészség. Tehát megvannak azok a jogi eszközök, azok a jogi keretrendszerek, amelyeken belül ezt az egész ellenőrzési folyamatot meg lehet valósítani, és meg is kell természetesen, teljesen egyetértünk ennek a szükségességével. De ezek létező jogintézmények. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen a tárca válaszait. A vitát ezzel lezárom. A vita lezárását követően a szavazás következik.

Szavazás az általános vitára alkalmasságról

Ennek a T/4659. számú, a KIM által benyújtott, a megyei önkormányzatok konszolidációjáról, a megyei önkormányzati intézmények és a Fővárosi Önkormányzat egyes egészségügyi intézményeinek átvételéről szóló törvényjavaslat általános vitára alkalmasságáról dönt most a bizottság. Kérem, hogy aki az általános vitára alkalmassággal egyetért, szavazzon! (Szavazás.) 14 igen. Aki nem tartja általános vitára alkalmasnak? (Szavazás.) 3 nem. Köszönöm szépen. (Kovács Tibor: Bizottsági előadó?)

Az általános vitára a holnapi nap délutánján kerül sor. A bizottsági többségi vélemény elmondására a parlamentben Heintz képviselő urat kérnénk, ha lehetne, és kérdezném, hogy a kisebbségi véleményt ki ismerteti. *(Kovács Tibor jelentkezik.)* Kovács képviselő úr. Köszönöm szépen.

A bizottsági ülést ezzel bezárom, és holnapután 10 órakor az előzőleg kiadott napirendekkel a bizottság folytatja a munkáját. Köszönöm szépen mindenkinek a részvételét.

(Az ülés befejezésének időpontja: 17 óra 00 perc)

Dr. Kovács József
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Pavlánszky Éva